

Bemærkninger til forslaget

Den gældende lovgivning om tv-overvågning, hvor der kun er mulighed for at overvåge områder uden offentlig adgang, er ude af trit med den virkelighed og de virkelige behov, som beboerne i udsatte boligområder oplever. Der er derfor behov for, at det også bliver muligt at videoovervåge f.eks. parkeringspladser og arealer mellem husene – rum, som i dag kun må videoovervåges, hvis den offentlige adgang begrænses. Tilladelsen skal kunne gives for en periode på maksimalt 2 år, og når perioden er ved at være gået, skal en evaluering afgøre, om der er behov for at fortsætte overvågningen.

Alternativet til en øget adgang til videoovervågning i boligområder kan i yderste fald blive, at der vil ske en øget anvendelse af hegn og skilte.

Lejerbos forsøg med videoovervågning i Mjølnerparken på Nørrebro, i Frederiksværk og i Aalborg viser, at det virker. Erfaringen er, at beboerne føler sig trygge, antallet af indbrud og mængden af hærværk falder og det er lettere for boligorganisationerne at vide, hvor regningen skal sendes hen. Forsøgene viser også, at de fleste er glade for overvågningen, fordi den har skabt tryghed. Derudover kan overvågningen hjælpe politiet i dets opklaringsarbejde og dermed frigøre ressourcer til andet (forebyggende) arbejde.

Københavns Kommune har eksempelvis afsat 20 mio. kr. på budgetterne i 2009 og 2010 til at skabe en mere sikker og tryk by, ikke mindst i de udsatte boligområder. Den seneste tids hærværk og ballade, som også har ramt de udsatte boligområder, skal ikke have lov til at fortsætte.

Forslagsstillerne mener derfor, at det er nødvendigt, at boligorganisationerne får mulighed for at anvende de redskaber, der virker.

Forslagsstillerne mener, at brug af videoovervågning kan anvendes som supplement til det kriminalpræventive arbejde, der i forvejen udføres i de udsatte boligområder. Det er endvidere vigtigt, at beboerne inddrages og er med til at bestemme over de dele af deres boligområde, der skal overvåges.

Mange udsatte boligområder har i forvejen meget store udgifter i forbindelse med hærværk og til boligsociale indsatser, forebyggende arbejde m.v. Derfor vil mange af de berørte boligområder have svært ved at finde økonomiske ressourcer til overvågningen. At sikre den nødvendige sikkerhed og tryghed for borgerne er desuden en statslig opgave. Det skal derfor være muligt for boligområderne at låne udstyr til overvågning, således at de ikke selv har yderligere økonomiske udgifter forbundet med overvågningen. Da perioden for overvågning er tidsbegrænset, er det især vigtigt, at boligområderne ikke selv skal investere i det nødvendige udstyr. Omkostningerne til udstyret er begrænsede i forhold til udgifter til reparationer og genopbygning i forbindelse med hærværk, så det vil hurtigt kunne betale sig økonomisk at investere i det nødvendige udstyr og stille det til rådighed for de berørte boligområder. Forslagsstillerne forestiller sig, at der afsættes en pulje på 2 mio. kr. til formålet. Ordningen kunne fungere således, at de enkelte politikredse får leveret udstyr, som de kan udlåne til de boligområder, der får tilladelse til den udvidede overvågning. Når overvågningen standses, kan udstyret leveres tilbage og bruges andre steder.

Folketinget pålægger derfor regeringen i 2009 at fremsætte et lovforslag, der ændrer tv-overvågningsloven. Lovforslaget skal indebære, at politiet skal kunne give midlertidig tilladelse til overvågning i særlig udsatte boligområder, der har været udsat for hærværk, vold eller andre handlinger, som skaber utryghed, og ønsker at kunne gøre brug af overvågning. Endvidere pålægges det regeringen at finde en sådan ordning, at disse særlig udsatte boligområder kan få udstyr til overvågning stillet til rådighed, såfremt de ikke selv har økonomiske ressourcer til det. Tilladelsen skal kunne gives for en periode på maksimalt 2 år, og når perioden er ved at være gået, skal en evaluering afgøre, om der er behov for at fortsætte overvågningen. Dette skal kunne ske, hvis beboerforeningen og politiet ønsker overvågningen opretholdt.